

Zenés film a télre

Fehéren rajzolt volt a kép,
A fák vonultak, mint díszlet.
Hogy itt valaki vetített,
Pergett a film, s a tájba illett.

Új mesét szőttek tétován
Szelíd kezek mind a vásznon.
Az aszfalton hagyott lábnyom
Hűlő titok a varázson.

Nem látták a néma angyalt,
De sok ablak tükre felett
Zene szólt, míg integetett,
S néhány üveg megremegett.

Szélben szikráznak a kertek,
Amint szökell üvegről át
Másik üvegre, míg dalát
Zsebedben rejti a kabát.

Szentes

Ember Lili

Éjféli nap

Kertbe vágytatok ti mind,
Ha délután is ég e
Földi fény, S a szirmokat
Ma — lángoló kokárda
Barna és vörös tüzét —
Eloltja ím az alkonyat.

Jobb, ha bús vadont keres,
Ki zöldet erdeinkbe'
Már sosem talál a fán.
A ködbe markolok, de
Nincs tovább. Levél pereg,
Lefoszlik mind az éj falán.

Egy medve volt amott az
Úton, ám el is szaladt,
A vadcsapást követte.
Hogy fű között a körme
Tán rovásírást közöl
Míg a nyom marad helyette.

Már megyek. Továbbmegyek.
Fejem fölött a fellegek.
Néma táj, patak csobog,
S a völgybe nagy csapatban
Éji útra kelnek ők,
A kékes szőrű szarvasok.

Szelíd szemük, de büszke
Nézd, ha fölvetik fejük.
Királyok évek óta.
Csak csodálja sok vadász,
S az ág — alatta árny suhan:
Koromsötét a róka.

E jelre száz agancsra
Gyúl ki égi fényesen
Parázs, akár a fáklya,
S amint a fényre zeng a lomb,
Regéli két futás között
A róka balladája.

Szentes

Ember Lili

100 éves a MOZI

„Ha még megnövök, skizofrén leszek,
Nyomban kiadják könyvem a nagyok,
Szeretnek majd az emberek,
Hogy milyen örült jó vagyok.”

S az én filmem mondd
Mikor vetítik
Hányan jönnek be
Valaki lesz-e
Kíváncsi rá Ez
Nem kasszasiker

Tudom jól Mégis
Forog a kis gép
Vetül a sok kép
Magica — mint rég
Azért ha figyel-
Ne rám az ég is

Tűnt jelenetek
Hálóján remeg
A táj Egy arc Kéz
Harcok és neszek —
Egybemosódik

Léptek a tóig
Fintor a vízre
Áttűnik égve
Szalag vagy hajsza
Összefonódik.